

Adertonde årgången.

Prenumerations- och Annonskontor:
Vaktornsgatan N° 17.
Annonspris: 10 7/4 för petit ad, 15 7/4 å första sidan.

Prenumerationspris:
helt år 12 7/4
tre fjärdedels år 9
halft år 6
4:delars år 3
för månad 1
Prenumeranterne i f. d. fästningen, Salakkalahti och P:burgska förstaden få tidningen hemsänd.

WIBORG.
Utgifvare och redaktör:
Axel Antell.

Prenumerationspris:
I landsorten genom postanstalterna
helt år 15 7/4
tre fjärdedels år 11
halft år 7
4:delars år 4
helt år 6 Rbl — kop.
halft år 3
4:delars år 1

Byrå och Tryckeri:
N° 17 Vaktornsgatan.

Daglista.
I dag Tisdag.
Kl. 4—6 e. m.: Uppbörd af endast bevilning betalande.
Kl. 5—6 e. m.: Nordiska aktiebansens kontor öppet.
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen.
Kl. 7/8—1/9 e. m.: Lånebiblioteket öppet.
Kl. 8 e. m.: F. B. K:s sångare sammanträda i kårens läselokal.
I morgon Onsdag.
Kl. 10—1 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—1 f. m.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 f. m. och 5—6 e. m.: Nordiska aktiebansens kontor öppet.
Kl. 4 e. m.: Auktion å auktionskammaren af handelsvaror, färgstoffer och linne m. fl. sorters kläder.
Kl. ? : Hushållsgillet sammanträder å vanligt ställe.
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen.
Kl. 7/8—1/9 e. m.: Lånebiblioteket öppet.
Kl. 8—9 e. m.: F. B. K:s lånebibliotek öppet.
I öfvernatt Torsdag.
Kl. 10—1 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—1 f. m.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 f. m. och 5—6 e. m.: Nordiska aktiebansens kontor öppet.

Jernbantåg alla dagar.
passagerartåg till St P:burg kl. 7 f. m. och 7,13' e. m.
passagerartåg till H:fors kl. 1,15' e. m. Odståg till Kaipiais med tredje klassen: passagerarevagn kl. 3,20' e. m.
Desutom afgår hvarje Fredag nattåg till H:fors kl. 10,50' e. m.

Kurser.

Finlands Bank den 12 Mars.

	Föreljningskurs.	Inköpskurs.
	7/4	7/4
St Petersburg 7 dd.	263	255
London k. s.	25: 35.	—
90 dd.	25: 17.	25:
Paris k. s.	100: —	—
90 dd.	99 20.	98:
Hamburg k. s.	124: 55.	—
90 dd.	123: 30.	122: 60.
Lübeck k. s.	—	—
90 dd.	123: 30.	122: 60.
Berlin k. s.	124: 55.	—
90 dd.	—	122 60.
Amsterdam 90 dd.	207: 50.	206: —
Stockholm k. s.	139 10.	135 40.
Frankfurt a. M.	124: 55.	—
90 dd.	—	122: 60.

Annälde resande.
Den 12 Mars. Handl:ne Lindberg och Ruuskanen fr. T:fors, handl. Niemelä fr. Wederlaks o. stadsfiskalen Stenberg från Kotka, i hotel Phoenix; herr G. Mast fr. Kotka, kapten Nyman fr. Ryssland, officer I. Walosoff från Kronstadt, i hotel Stockholm; lektor Hougberg fr. Sordavala, i hotel Imatra. — Den 13 Mars. Herr W. Tarolenko och Feodor Hramoff från Kotka; herr E. Malinen fr. P:burg, G. Odinez och Alexander Reutoff fr. Åla urpala, i hotel Stockholm; öfverste Kapchenkoff från H:fors, i societetshuset. — Den 14 Mars. Fabriksör Herman Renfors fr. Kajana, student H. Guseff fr. Strömsdahl o. hr Husgafvel fr. Pi:ksämäki, i hotel Andréa; ingenjörer Tarkonen från Kanusjärvi, Zvefander fr. Säkkipjärvi o. doktor Gråberg fr. H:fors, i hotel Imatra; hr Brolin fr. H:fors, handl. Fr. Schneider o. hr Seifert fr. P:burg, i societetshuset; hr Joh. Jacobsen fr. H:fors o. Joh. Petersson fr. P:burg, i hotel Phoenix.

Döde. I stadens svenska församling: Fröken Anna Nikkanen 72 år. — I stadens finska församling: 7 barn. — I landsförsamlingen: bonde mågen Simon Joutsainen 58 år, från Torikka, inh. enkan Helena Lappio, fr. Nuijamaa 60 år; bonde enkan Anna Katrina Koiponen, från Kaipola; inh. Adam Ronkanen, från Lyykylä 56 år och 4 barn.

Förelyste till äktenskap. I finska kyrkan: kusken enkl. Michel Stolt och tjänstj. Emilia Ritala, begge från staden; arb. enkl. Olof Jukarainen, från Wanha-Wiipuri och arb. enkan Albertina Wäänänen, född Hämäläinen, från staden; landbondesonen Johan Juvakka och tjänstj. Anna Keinanen, begge från Juvakka samt landthandlaren Anton Pykling, fr. Wederlaks och bonded:r Amalia Inkiläinen fr. Wanha kylä.

Väl sorteradt urval af: SVARTA TYGER och CREPÉ hos FERD. NYQUIST.

SAMMANTRÄDE.
Hushålls-Gillet sammanträder Onsdagen den 16:de Mars å vanligt ställe.
C. ALFTHAN.

ÅSTUNDAS HYRA.
För sommarmånaderna i **Willmanstrand 1 stort (eller 2 mindre) rum jämte kök i gård med trädgård eller invid stadsträdgården. Svar med uppgift om priset och belägenheten i bref till „A. A.“ till „Wiborgs Tidnings“ kontor.**

Wiborg den 15 Mars.

+

H. M:t Kejsaren-storfursten Alexander II.

Namnlös sorg har drabbat de talrika folk, hvilka bygga och bo inom det ryska statsförbundets ramar. Rysslands herskare, Finlands storfurste, den högsinte och ädle kejsar Alexander II är ej mer. Han har gått bort från lifvets buller och missljud till dödens tysta boningar. I söndags, den 13 mars kl. 3,35 e. m. utandades den älskade och nu så innerligt saknade kejsaren sin sista suck, slöto sig de ögon, hvilka städs hvilat på folket med kärlek och omvårdnad, för alltid.

Ett fasansfullt nidingsdåd gjorde slut på den hårdt pröfvade monarkens lif. Han föll slutligen offer för de skändlige mordarnes hemskt ihärdiga anslag.

Hur berättigad är icke det sörjande folkets smärta! Var icke den oflidne kejsaren en landets fader i ordets skönaste betydelse! Hans ofslättna sträfvan var riktad på folkets väl. Aldrig har den önskränkta makten blifvit bättre utöfvad. Gerningarna tala för sig sjelfva, alla känna dem.

I Finlands trogna bygder, der man tidigt blef van att med glad förtröstan blicka upp till denne monark, hafva hans ädla handlingar hos folket väckt den kärlek, som nu i saknad uttalar frid och välsignelse öfver kejsar Alexander II:s minne.

Under gårdagen emottogo vi från en landsman i St Petersburg följande meddelande, dat. d. 13 om attonen, om den fasansfulla tilldragelsen i söndags, som ändade h. m:t kejsar Alexander II:dres dyrbara lif.
Då h. m:t kejsaren, återvändande i vagn från den sedvanliga söndagsparaden i Michaelmanegen, en quart före kl. 2 e. m. passerade kån vid

Katharinakanalen nära Marsfältet kastade en ung man i hans väg en petard, som genast exploderade. Den kejsarliga vagnen spritades och flere personer sårades. Attentatorn blef genast gripen och räddades med all möda af polisen från den tillströmmande till raseri förbittrade folkhoppen. Kejsaren var oskadad. Men då h. m:t derefter gaf befällning om de sårades bortförande och vård samt till fots ernade begifva sig till vinterpalatset, sprang en annan ung man till och kastade en ny bomb framför kejsaren. Denna exploderade och åstadkom stor förödelse. H. m:t bortfördes blödande ur sår i ansigtet och underlivet samt med krossade ben i en släde till sitt palats, dit h. k. h. tronföljaren o. a. af det kejsarliga husets medlemmar tillskyndade. Tre af eskorten skola formligen slitits i stycken i följd af explosionen, många kringstående, polismän och privatpersoner blefvo, mer eller mindre farligt sårade. Den andre attentatorn kastades också till marken af detonationen och greps sedan af folket.

Strax efter det hemska attentatet började en ofantlig folkmassa på gatorna. Stället för ilggeningen är förmligen belägradt; folket uppsamlar glasbitar från de genom explosionen söndrade fönsterrutorna att bevaras som minnen. Utanför vinterpalatset en ofentlig folkmassa, som under gripande tystnad hade sina blickar riktade på palatset, hvarifrån den kejs. flaggan snart sänktes sig på half stäng, till tecken att den älskade kejsaren var död. Enligt extrablåd till „Regeringsbudbäraren“ bortkallade den Allsmäktige kl. 3,35 e. m. kejsar Alexander II. Några minuter före sin död tog kejsaren nattvarden.

Då h. k. h. tronföljaren jämte gemål senare på e. m. lemnade vinterpalatset, omringade folket vagnen och höjde lefverop för den blifvande tsaren. Tronföljaren lät då hästarne stanna, steg ur åkdonet och delgaf sjelf med några manliga ord den sorgliga utgång attentatet haft. Lefveropen, som nu följde för den nye kejsaren, kunde ej vara fullt så entusiastiska som under andra förhållanden, ty det hade varit att sära ett troget sönligt hjerta om andra utrop än de af medkänsla och smärta hade allför mycket gjort sig gällande.

I anledning af h. m:t kejsar Alexander II:dres frånfälle har anbefallts vanlig djup sorgdrägt att bäras till dess annorlunda förordnas.

Efter gårdagens petersburgska blad lemna vi ytterligare följande skildring af den förfärliga katastrofen:

H. m:t hade enligt vana bivistat söndagens vaktparad oaktadt han, enligt bland allmänheten gångse rykten, blifvit vanad, och derpå begifvit sig till storfurstinnan Katharina Michailownas palats, der han som hastigast intog frukost. Klockan 3/4 lemnade h. m:t palatset för att fara hem och valde vägen mellan kanalen och muren, som leder till Stallhofsbyggnaden. Då den kejsarliga vagnen anländt till ungefär midten

af den utmed palatsträdgården sig sträckande muren, hördes en stark detonation — och vagnen, i hvilken h. m. hade plats, låg tudelad. Högst densamme hoppade ögonblickligen ur, och samtidigt framskyndade en gardesofficer, som råkade befinna sig i närheten och öfvervåldigad af ångest för den älskade monarkens lif, som han fann vara i fara, fattade han, glömmande alla formaliteter, i kejsarens skuldra: „Tocyzap, är ni sårad?“ „Gud ske lof, jag är oskadad, var ej orolig för mig“, svarade kejsaren, „men jag vill nu se efter de sårade“.

Af dessa lågo tyvärr många kringstridda, dels medlemmar af eskorten som åtföljt kejsaren, dels tillfälligt tillstådes varande civila personer. H. m. närmade sig först par af de svårt sårade kosackerna, ombestyrde att man tog vård om dem och varseblef derefter på några stegs afstånd den af en människomassa omringade förbrytaren. En soldat af preobraschenska gardet höll denne hårdt om handlederna. I ena handen höll mördaren en revolver, i den andra en dolk. Det var en ung man med särdeles ljus hy och blondt hår, något kopparrig och med små mustascher. Hans klädsel var mörk och borgerlig. H. m:t trädde lugnt fram till honom, blickade honom i ansigtet och befaldep derpå att bortföra honom, hvarefter h. m:t började till fots vandra till palatset. Stora folkskockor hade mellertid tillströmmat, lyckliga i medvetandet, att deras monark åter undgätt den hotande faran.

H. m:t hade dock endast tagit några steg, då plötsligt en annan ung man trädde fram till honom, lyftade i höjden ett föremål som han höll i handen och slungade det samma med all kraft inför kejsarens fötter.

Vittnen påstå sig hafva sett hur kejsaren i detta ögonblick, som var det afgörande för hans lif och hela Ryssland, gjorde korstecknet, men nu följde en så stark explosion att alla närmast stående blefvo våldsamt slungade till marken och på andra sidan kanalen sprungo alla fönsterrutor, husen skakades i sina grundvalar och smällen hördes öfver hela staden. När röken skingrat sig, såg man h. m. liggande i sitt blod på marken och rundt omkring honom en mängd sårade; äfven förbrytaren hade, ehuru oskadad, fallit omkull. Han blef genast öfverfallen af en rasande folkmassa, men det lyckades slutligen polisen att rädda den eländige.

H. m:t blef svårt sårad och medvetlös lagd i polismästarn Feodoroffs hastigt framkörande släde. Feodoroff tog kejsaren i sina armar, iäggande det bleka, af blod öfverströmmade hufvudet mot sitt bröst — hjelmen som h. m. burit stod ej att finnas — och så gick den sorgliga färd genom Millionaja fram till vinterpalatset.

Der blef h. m:t afklädd och såren visade sig vara förfärliga. Det ena benet var krossadt ända upp till öfre läret, det andra intill halva skenbenet; underlivet var fullkomligt upprifvet och ansigtet sargadt.

Ögonblickligen telegraferades till medlemmarne af kejs. familjen och h. k. h. tronföljaren var den förste, som hann till sin höge faders dödsbädd, hvarefter snart de öfriga familjemedlemmarne inträffade.

Läkarne förklarade genast enhälligt att en amputation af benen var

omöjlig och att öfver hufvudetaget intet hopp mer förefans. Då återstod ej annat än att låta den andlige fullborda sin sorgliga pligt.

Rykter utbreddes sig med blixstens vingar i staden och folkskaraorna växte med hvarje minnet utanför vinterpalatset. Esomoftast framträdde ett ekipage under portalerne med någon högställd person, som sökte inträde i palatset.

Den nya vaktren, en bataljon af ligardes sapperarne, hade under tiden framryckt, dessförinnan hade redan 2 bataljoner af Preobraschenska gardet, som för ett år tillbaka af samma sorgliga anledning tillskyndat, besatt vinterpalatsets gård, för att i hvarje händelse vara till hands.

Ångestfull stod mängden framför palatset. Många trodde att ryktet öfverdref och att ännu en gnista hopp återstod. Ty ännu svajade ju högt öfver slottet den kejsarliga fanan, tecknet på att herskaren ännu var vid lif.

Plötsligt, 20 minuten före 4, genomväfvades folket af en djup känsla af sorg, ty långsamt sänkte sig den kejsarliga flaggan till hälften af stängen, ett tecken på att palatsets höge herre, fäderneslandets herskare och fader gått till sina förfäder. Tillika trädde en general ut på en af balkongerna och framförde till folket det sorgliga budskapet.

Med blottadt hufvud åhördes alla att kejsaren just afsmott i Heran och gjorde korstecknet till minne af den höge, oförgätlige döde.

Klockan 5 svuro de förutnämde truppafdelningarne samt en af Finlandska regementet utsatt vakt, trohetssed åt vår nuvarande kejsare, h. m. Alexander III, hvars dagar Gud måtte beskydda!

På olycksstället församlades sig mellertid en stor människomassa, dels för att bistå de sårade, hvars antal man sade uppgå till 40 å 50, dels för att taga dem i närmare ögnasigte.

Vi kunna här omnämna ett rykte, som dock eger föga trovärdighet, nämligen att den förste af de fastagne förbrytarna icke sjelf kastat den bomb, som krossade vagnen, utan afskjutit ett revolverskott mot kejsaren, för att derigenom leda uppmärksamheten på sig och från den som kastade bomben. Den första bomben skall hafva kommit öfver palatsmuren; men, som nämnt, motsäger detta rykte ögonvittnenas utsaga.

Bland de sårade finnes äfven en högre polistjensteman, öfverste Dworshetzi. En herr Capri, musiklärare, har fått hela ansigtet fullt med små järnskårivor. De sårade och döde buros genast in i närmaste bus och lasarett. Morgondagen skall bringa ännu närmare detaljer om den förfärliga tilldragelsen.

Nu just fingro vi veta, att den ene af de häktade förbrytarna sagt sig heta Grjasnow och vara hemma från guvernementet Wjatka, men det har bevisat sig att hans verkliga namn är Russakov och att han de sista åren varit fri elev vid Bergsinstitutet och är 20 år och 6 månader gammal.

I går e. m. emottogo vi följande telegram från St Petersburg, hvilket vi genom extrablad utdelade i staden:

Regeringsbudbäraren innehåller i ett i dag utdeladt extra

blad h. m:t kejsar Alexander III:s sålydande manifest:

Wi **ALEXANDER** den tredje, med Guds nåd, kejsare och sjelfherskare öfver hela Ryssland, tsar af Polen samt storfurste till Finland etc. etc. etc.

Göre veterligt för våre trogne undersåtar:

Det har behagat Gud den allsmäktige i hans heliga försyns outransakeliga vägar att drabba Ryssland med en hård pröfning i det Han hädankallat dess välgörare, hans majestät kejsaren Alexander den andre. Han föll offer för skändliga mördare, hvilka oafbrutet traktat efter hans dyrbara lif, uti hvilket de sågo en borgen för Rysslands storhet och ryska folkets lycka. Ödmjukt böjande oss för den Högstes vilje och uppsändande till Honom böner för vår hädangångne höge faders rena själ, uppstiga vi på våra fäderneärfda ryska rikets, konungariket Polens och storfurstendömet Finlands förenade tron.

Med fast förtröstan på Guds allsmäktiga hjälp, vilja vi bära det höga och svåra kall Han oss ålagt. Mätte den Högste välsigna vårt arbete för det älskade fosterlandet och förhjälpa oss att betrygga våra trogna undersåtars välfärd!

Upprepande den af vår höge fader inför Gud den allsmäktige aflagda heliga ed att enligt våra företrädare exempel egna hela vårt lif åt omsorgerna om Rysslands välgång, makt och ära, uppmana vi våra trogne undersåtar att med oss förena sig i böner inför den Högstes altare och befalla dem aflägga tro och huldheds ed åt oss och vår tronföljare, h. k. h. Cesarewitsch storfursten Nicolai Alexandrowitsch.

Gifvet i St Petersburg den 1:sta mars år 1881 efter Kristi födelse, af vår regering det första.

ALEXANDER.

I går kl. 1 på dagen emottogo d. d. majestäter kejsar Alexander III och kejsarinnan Maria Feodorowna i vinterpalatset tro- och hyllningsed af hofffunktionärerna samt hoffdamerna och fröknarna, hvilka frambruro lyckönskningar till d. d. m. m., hvarvid alla fruntimmer uppträdde i rysk drägt och kavaljererna i paradform. Alla de som hade tillträ-

de till hofvet voro efter rang placerade i olika salar.

I anledning af h. m:t kejsar Alexander II frånfällskall, enligt till guvernörskämbetet anlänt meddelande från ecklesiastik expeditionen, sorgdrägt såsom efter föräldrar bäras af ståndspersoner till dess annorlunda förordnas. Offentliga skådespel och publika nöjen inställas tillsvidare.

Sorgegudstjenst hölls med anledning af hans majestät kejsaren Alexander den andres frånfällskall i dag kl. 11 i svenska kyrkan och kl. 12 i finska och ryska kyrkorna.

Telegrafverket. Transporterad, den 13 nyssvikne februari, telegrafisten af 2:a klassen vid Odessa station V. Sjöman till Wiborgs station.

Konkurs. Staten i handlanden Johan Silvéns konkurs, som uppgjorts af utaf rådsutvurätten dertil förordnad person, upptager: tillgångar 45,635 mk 87 p. och kända skulder 38,547 mk 19 p., dessutom skulder till särskilda namngifna personer, hvilka skulder dock till beloppen äro okända.

En hammåstaretjenst som åtföljes af 2,400 marks årlig aflöning, är ledig att ansökas hos magistraten i Kotka inom 30 dagar, beräknadt från den 7 innevarande mars. Tjensten skall tillträdas den 1 instundande juni.

Skridskoklubben härstädes hade till i söndags föranstaltat en täfning i skön- och snabbskridning, som föregick under blåst, men förefrigt gynnsamt väder. Sex pris i hvardera kategorierna voro utsatta: tre för damer och tre för herrar. Första priset för skönskridning för damer (ett par prima Nurmiskridskor) tilldelades fröken Aline Lorentz; andra priset (ett par sekunda d:o) åt fröken Anna Söderhjelm och tredje priset (en silfverbroch i form af en skridsko) åt fröken Medé Marini. I samma kategori tilldelades första priset (prima Nurmiskridskor) för herrar åt hr John Oldenburg, andra priset (sek. Nurmiskridskor) navigatören hr Emil Nikkanen och tredje priset (en silfverstickdosa) åt lyceisten A. Qvist. — För snabbskridning tilldelades första priset för flickor (sekunda Nurmiskridskor) åt eleven H. Olsson, som skrannt ett hvarv kring banan på 38" sekund., andra priset (en portmonnä) åt eleven Ellen Törnudd för 40", tredje priset (en silfverbroch i form af en skridsko) åt eleven Gerda Söderhjelm för 42"; för herrar 1:sta priset (en portmonnä) åt hr E. Nikkanen, som skrannt 2 gånger kring banan på 1'4", 2:dra priset (2:a Nurmiskridskor) åt lyceisten Igoni för 1'7", 3:dje priset

(en skrinlykta) åt lyceisten R. Ettinger för 1'10".

Den vackra täfningen åsågs af flere hundrade intresserade åskådare.

Redovisning öfver handtverksförningens i Wiborg pensionskassas medel för år 1880.

Debet:
Balans från år 1879.
Utestående fordringar 39,425: —
Kontant i kassan 62: 01. 39,487: 01.
Uppbörd år 1880.

Inbetalda räntor 2,279: 35.
Årsafgifter af delegarene 747: 23.
Under året inbetalda lån 3,700: —
Summa 46,213: 59.

Kredit:
Afföring.
Motsstående under året inbetalda lån 3,700: —
Utgift.
Aflöningar m. m. 260: 40.
Balans till år 1881.

Utestående fordringar 41,725: —
Kontant i kassan 528: 19. 42,253: 19.
Summa 46,213: 59.

Från St Petersburg skrives till oss d. 13 d.: Ur god källa erfarer vi att chefen för Moskowska gardesregimentet, finnen, generalmajor Gripenberg är föreslagen till general Skobelews efterträdare såsom överbefälhavare för transkaspiska expeditionen. Man skulle anse detta val mycket lyckligt, eftersom Gripenberg förut tjänat i Turkestan, är väl hemmastadd i därvarande förhållanden, samt har rykte att vara en insigtsfull och skicklig general.

De 5000 i Geok-Tepe tillfångatagna tekinziskorna bereda öfverbefälhavaren mycket hufvudbry, hvarför han också har uppdragit åt en särskild kommission att sörja för de fångnas vidare öden och trygga deras framtid.

„Första stationen på konstitutionens väg“. För några dagar sedan omnämnde vi att den 1 mars ett ministerråd under kejsarens ordförande skap sammanträdde, dervid högst viktiga förslag, hvilka dock icke erhållit kejsarens sanktion, blifvit framställda. Vi antyde ock att samhället icke deraf kände sig nedtryckt, då den 3 gick förbi utan att de väntade reformerna offentliggjordes, men att man tvertom var öfvertygad om nära förestående stora reformer och att man redan trodde sig kunna vänta mycket af en nära dag, den 10 mars. Dessa förhoppningar hafva varit förgäfvade. Om ock hvarken den 2 eller 10 bragte den ifrågavarande ukasen, så har dock kejsaren under mellantiden, enligt hvad vi från säkraste källa erfärit, bekräftat den ukas, som skall inkalla ett antal deputerade från de olika guvernementen. Uppgiften för denna

församling, hvilken man knapt nog kan undanhålla namnet parlament, skall vara att rådslå öfver den andel uti medstyrelse som bör tilldelas befolkningen, och skola till en början deputerade från 36 guvernement, der redan sjelfstyrelse (seimstvo) existerar, väljas och sammanträda uti Petersburg. För de öfriga guvernementen, såsom östersjöprovinserna, Polen, nord-vest- och sydvestliga guvernementen etc. skola särskilda kejsarliga ukaser följa. Den konstituerande församlingens första uppgift skall bestå deri att underkasta resultatet af senatorsrevisionsnerna en granskning samt på grund deraf utarbета förslag, hvilka kunna tjena till afhjelpande af missförhållanden. Ukasen underskrefs icke före den 3 och blef ej häller å denna dag publicerad för att icke enligt hvad vi erfärit komma att synas vara af allför vidt utsträckt betydelse.

Ryktesvis förljudes att synoden skall hafva anordnat om en noggrann värdering af klostergodsen. Dessutom skola klosteren åläggas att afgifva räkenskap öfver förvaltningen af deras kapital.

För att underlätta de förvisades lott har ett allerhögst bekräftadt reskript från riksrådet utgått till generalguvernörerna och guvernörerna, som tilldelar desse rätt att tillåta äfven sådana personer som äro förvisade med förlust af alla rättigheter och fördelar, att sysselsätta sig med handel och handverk. Då fråga är om en politisk förbrytare, måste också inrikes ministerns yttrande inhemtas; i alla händelser måste den förvisade kunna uppvisa en polisattest öfver en tadellös vandel under tre års uppehåll å förvisningsorten. Då denna förordning hänför sig på personer förvisade genom domstols utslag, så skall väl den så mycket mera äfven gälla för de på administrativ väg förvisade.

Ryska landhushållningskongressen, emot hvars bildande ministeriet för riksdömanerne först afgjort motstånd sig, skall, enligt hvad „Rusk. Kur.“ vet berättat, dock sammanträda uti Moskva i Januari nästa år.

Såsom ytterligare en kandidat till hr Saburoffs post nämner „Nov. Wr.“ grefve Ignatjeff och berättar att någon af desse herrar blifvande undervisningsministrar skulle yttrat sig: „det var lätt att sköta denna plats efter grefve Tolstois, men nu är det en svår uppgift“. Man borde väl hålla för, att en undervisningsministers plats ständigt blir allt svårare att sköta.

Af dagens ledande artikel uti „Nov. Wr.“ kan man finna huru mycket öfvertygelsen stadfäst sig derom att försöket med Polens russificering måste anses som fullkomligt förefaldt. Detta blad, som förut var en af de ifrigaste kämparne för denna plan, önskar nu att ehuruval det ryska språkets lärande måste uti pol-

ska skolor vara obligatoriskt, så bör dock undervisningsspråket, med undantag uti några ämnen, vara polska; likaså bör polskan tillåtas vid domstol och uti sjelfförvaltningen, naturligtvis under bevarande af de för ryskan nödvändiga rättigheter.

Man påstår att inom kort ett regerings dekret skall emanera, hvarigenom upphafves landsdomstolarnes rätt att tilldöma prygel, och är sålunda kroppsstraffet fullkomligt upphäfdt.

Jernvägskomitéén skall, enligt hvad vi från säkra källa erfärit, ännu under denna vecka förelägga riksrådet några lagförslag till godkännande samt under loppet af mars afsluta sin verksamhet.

Ett bidrag till konfessionsfrågan För några dagar sedan dömdes krets-rätten uti Petrokoff en viss Kaltan, som tillhör grekiska kyrkan, till 2 månaders fängelse, emedan han låtit nöddop för sitt ytterst svaga barn förrättas, i följd af att den ortodoxe presten var frånvarande, af katolsk andlig. Den katolske presten blef bortflyttad från orten. I sammanhang härmed anför „Novosti“, att inom juridiska sällskapet nyligen framkastades frågan om „samvetsfrihet“, såsom något, hvilket als icke existerar hos oss. Noga taget hafva vi hvarken samvetsfrihet eller trosfrihet. Vår lag skyddar endast den ortodoxa kyrkan och förföljer med straff dem, som möjligen af falla från den samma. Uppfostran af barn till sådana personer får ej ske genom föräldrarna, äfven för mögenheten ställes under förmyndarevård. Hvar och en förstår att ett sådant skydd för ortodoxin ej kan hafva någon nytta med sig. Man räknar visserligen i Ryssland 60 mill. ortodoxa, men denna siffra är dock endast nominell, ty härbland finnas åtminstone 10 mill. sekterister, hvilka icke hafva rätt att officiellt skilja sig från ortodoxa kyrkan och derfor äro tvungna att iakttaga yttre bruk (dop, vigsel etc.), men tillhöra dock icke kyrkan. Endast 3—4 millioner sekterister äro officiellt erkända af regeringen år 1874 och endast på dem tillämpas de projekterade lagförslagen om sekterister. Alla öfriga förbli rättslösa och blott en lag om full religionsfrihet kan upphäfva detta, i våra lagar till förmån för ortodoxin grundade tvång uti trosaker.

Svenska kronprinsens förlofning med prinsessan Viktoria af Baden föregick i lördags i Karlsruhe.

Från England. Underhuset. Hartington vägrade i tredags hvarje uppläsning om Kand-hars utrymmande. Gladstone uppräknade de förslag, hvilka afgörande regeringen önska de intill slutet af mars. Deribland befinner sig äfven ett lagförslag om 5 millioner pund sterling, hvarmed England skall bidraga till de afghanska krigskostnaderna. Misstroende-

I Lothringen.

Berättelse af Hans Hopfen.

(Öfversättning.)

Den, som hade största fördelen af allt detta, var Kurre. All den vänliga sinnesstämning, som kärleken väckte till lif hos den uppfinningsrika Nicolette, kom honom till godo, och intet nationalhat gjorde inträng häri, ty hunden talade intet språk, men förstod alla, så snart något vänligt sades åt honom.

Han blef rund och fet och ytterst nogräknad i valet af födoämnen; ej ett dankorn tälades på hans pels, häret glänste som på en sprätthök, och hvarje vecka pryddes hans hufvud med en ny rosett af annan färg.

Han visste nog, hvarifrån att detta goda kom, och man såg numera aldrig Kurre utan Nicolette och aldrig flickan utan hunden.

Vi båda andra ginga omkring skygga och osäkra, offer för våra hjertequal; endast Kurre drog fördel af sakernas ställning.

En qväll får jag se Caspar vanka omkring mörkröd i knutet, med utspärrade ögon och ansigt näfvar.

— Hvad är på färde? sporde jag,

— Det oförsämnda packet! ropade han nästan högre än disciplinen medgaf, och då jag ville känna honom på pulsen, teg han, som om han ej ansåge mig nog opartisk att höra på honom. Han smög sig bort, så snart han kunde; men han såg ut som en, som ej var ohägad för krakel, om tillfälle erbjöde sig.

Jag gaf akt på min värd. Han spatserade omkring trallande, med näsan i vädret och händerna djupt begrafna i sammetsbyxorerna. Äfven de andra invånarna i byn sågo kavatut ut än vanligt. Det var icke svårt att utleta, att nya underrättelser inlupit, Bazaine, så sade ryktet, hade åter gjort ett utfall från Metz och i en drabning upprifvit de tyska hävarne ända fram emot Paris. Vi tyskar togo ej något vidare intryck af dessa rykten, men fransmännen desto mera.

Äfven Nicolette trodde på dem. Med högburet hufvud och ej utan ett visst uttryck af medlidande i minnen kom hon in i mitt rum. Jag tror, hon på fulla allvaret ville råda mig att söka min räddning i flykten. Hon märkte dock snart, att svindeln ej gripit mig, och blef eftertänksam och tyst, ännu oviss om, hvem hon skulle tro. Hon suckade. Detta var i hvarje händelse det riktigaste,

— Mitt kära barn, sade jag, — hur än krigets tärning må falla, så skall jag snart taga afsked af er. Men helt säkert ej, för att draga hemåt.

— Och om ni aldrig får återse ert hem? frågade hon sorgset.

Jag log och svarade gladt: — Kanske skall då en vacker fransyska, som blifvit mig kär, lägga en kran af imorteller på främlingens graf.

Hennes ögon blefvö fuktiga, och hon såg ofrånvänt på mig, ännu då tårarna runno ned för hennes kinder. Derefter sade hon: jag skulle blifva mycket bedröfvad vid underrättelsen om er död.

Jag fattade hennes hand, och då hon tillät detta, sade jag henne, att jag tillsvidare mycket gladde mig åt att lefva, och till bevis härpå kysste jag hennes hand några gånger, tills hon plötsligt drog den tillbaka.

— Har ni ingen fästmo hemma? frågade hon. Och då jag i öfverensstämmelse med sanningen nekande besvarade hennes fråga, blef hon purpurrod — och sprang med skälvande läppar och glödande kinder ur rummet.

Nästa qväll hade byinvånarnes mod fallit. Min värd låg på soffan och försökte, ehuru fruktlöst, att rycka det kortklippta håret af sig. Alla

fransktalande voro som träffade af ett dråpslag; jag har aldrig sett en större modlöshet. Vi tyskar drogo ett djupt andetag af lättnad: Metz var fallet. Den napoleonska sagan var slut.

Kurre visade sig nästa morgon med svart rosett; jag kunde icke annat än skratta. Har du gått öfver till fienden? sade jag och klippte både luggen och rosetten af honom. Han tyktes ej ana något ondt och var lika belåten som någonsin med sin tillvaro.

— Jag var föga hemma denna dag. De underrättelser som följde tätt på hvarandra, höllo oss samlade på bangården. Stor glädje rådde bland oss. Äfven jag var soldat nog att ej låta nedstämma mig af vissheten att i dag eller i morgon nödgas marchera vidare in i landet. Våra härar tågade nämligen nu mot Paris.

Längre fram tänkte jag ej. Blott då jag såg den lilla spåda gestalten vandra omkring i huset och i trädgården, med hufvudet sänkt, som om det nedtyngdes af hennes svarta hår eller af hennes tysta tankar, insåg jag med förundransvärd klarhet, att jag halft omedvetet gjort upp åtskilliga planer, och att detta grubblande och planläggande icke upphörde hvarken dag eller natt.

Jag höll på med att packa min koffert. Vi hade ännu ej fått upp-brottsorder, men den kunde ej låta vänta på sig länge. Jag ville vara färdig; hvem kunde veta, hvad de nästa timmarne skulle medföra?

Under denna sysselsättning såg jag Nicolette i trädgården; jag vågade ej ropa på henne, men jag lockade på Kurre. Denne tvekade som en, hvilken å ena sidan visserligen bör lyda, men å andra sidan ej kan skilja sig från sitt sällskap; men då Nicolette såg, hvarmed jag var sysselsatt, gaf hon vika. Hon kom till mig, men under sken af att vilja rädda Kurre från straff.

— Kan jag hjälpa er, herr kapten? frågade hon.

— Stanna här, det är den bästa hjälpen.

— Hvarför packar ni er koffert? Har ni fått marschorder?

— Ännu ej, men den kan komma hvilken timme som helst. Hon satte sig ned och såg grubblande framför sig. Jag höll upp med mitt arbete och betraktade flickan. Jag upprepade för mig sjelf, hvad jag ofta sagt mig under dessa veckor. Hon var icke ful, men icke heller vacker; hon var något eget i sitt slag, olik alla andra. Hon ådagalade behag i alla sina rörelser,

votum beträffande Kandahar skall diskuteras af den 24 mars. Till måndagen tillkännagaf Gladstone en motion om utgiftsbudgetens förklaring för brådskaude och prioritet för den samma. Huruvida han före eller efter påsken skall framlägga den irländska landbilen, berodde på huru affärerna ginge i huset. Härpå begynte tredje läsningen af den irländska vapenbilen.

Paruells motion om den irländska vapenbilen förkastade afböjdes d. 12 mars med 255 röster emot 36 och derpå gillades denna bill vid tredje läsningen med 236 röster emot 26.

Oaktadt antalet agrariska förbrytelser i Irland har utökat något på senaste tiden, ega likväl fortfarande en massa uppträden rum som tydligen visa att missnöjet bland förpaktarna är lika stort som någonsin, och på verkliga våldshandlingar är ej heller brist. Den 28 febr. blef sålunda en godsinspektör kl. 3 på e. m. öfvertallen i närheten af sitt hem af två män, hvilka på honom aflossade ej mindre än sex revolverkott, som antagligen komma att medföra döden. Natten därefter utgenomtagades greskapet Kerry af ett band på 50 beväpnade och förklädda män, som tvingade invånarna i hvarje hus de hemsökte att afläggja edsig förpligtelse att ej betala mer än efter Griffiths taxa och fördrade utlemmandet af vapen (40 gevarer lära erhållits) samt på många ställen åtven pennningar. Två medlemmar af jordligan, Marshall och Sullivan, ha arresterats såsom misstänkta för delaktighet i samma expedition. En högre polistjänsteman, hr Scott, har varit föremål för ett mordattentat. Flera skott ha affyrats in i hans sängkammare, likväl lyckligtvis utan att träffa. Vid en gammal kvinnas begrafning, söndagen den 27 februari, blef likprocessionen förolämpad af folket därför att den afbildas som är förvaltare på en egendom, och kistan bombarderades med sten, så att den dödas anhöriga slutligen måste framtaga sina revolver för att skydda sig.

Amerika. Den nye presidenten i Förenta staterna har lyckligen öfvervunnit svårigheterna vid bildandet af ett kabinet. Han har samlat en ministère af män, tillhörande alla det republikanska partiets fraktioner, och hans val har gillats åtven af senaten, trots den demokratiska majoriteten inom denna församling. Det politiska livets vilkor äro alldeles olika i Amerika och i England; i det senare landet har hvarje parti en helt färdig administration, sammansatt af kända personer, på förhand designerade till de olika poster. I Förenta staterna medför åter hvarje nytt presidentval nya ministrar. Amerikanerna älska ej att en ämbetsman för alltid kvarstannar på sin post, de föredraga

smak i alt hvad hon företog sig. Hon hade fransyskans *chic* och dessutom det bästa af alt: ett redbart hjerta, som älskade mig.

Uppvaknande ur sina tankar sade hon plötsigt: — Det är bra tungt, detta eviga afskedstagande.

— Det är en pligt! svarade jag, — och i vårt stånd lär man sig göra sin pligt med glädje.

— Jag är ej nog soldat dertill! svarade hon med leende mun och sorgens blick. Derpå reste hon sig och hjälpte mig att ordna mitt linne.

— Hvarthän beger ni er nu?

— Det vet jag ej... dit man kommanderar mig.

— Till Paris! sade hon sakta och dolde en tår, som hon ej kunde beherska.

— Skall ni tänka på mig, då jag är borta? sporde jag.

Hon svarade ej; först efter en stund höjde hon hufvudet, såg mig fast i ögonen och sade:

— *Et vous?*

— Jag, Nicolette, jag tänker på er, hvar jag än är, och jag hoppas att den tiden ej skall vara altför aflägsen, då jag åter skall vara vid er sida och då icke för att taga farväl.

— Min herre, hvad menar ni? sade hon och drog sig tillbaka, men jag hade fattat hennes hand och drog

att personalen förnyas, de äro fiendtlige emot alt som liknar byråkrati.

Garfields nya kabinet omfattar 7 ministrar, af hvilka 3 tillhöra västerns stater, en representerar New-York, en Nya England, en Pennsylvania och en Södern. Ingen statsman från Ohio ingår deri; Garfield har ihågkommit det dåliga intryck, som Hayes' förkärlek för hans egen stat framkallade i tiden.

Den nye *utrikesministern*, James Gillespie Blaine, är född i Pennsylvania, 52 år gammal. Han är en routinerad politiker, har i 14 år varit medlem i representanthuset, deraf i 6 år „spraker“, samt derefter i 4 år suttit i senaten, hvar jämte han flere gånger varit uppstald såsom presidentkandidat inom republiken. Den så erfarne Sherman efterträdes såsom *finansminister* af William Windom, likaså en routinerad politiker, 54 år gammal, och hvilken 10 år suttit i representanthuset och 12 år i senaten; han gäller för en moderat protektionist. *Krigsminister* blir Robert Todd Lincoln, presidenten Lincolns ende nu öfverlevande son, 37 år gammal, advokat i Chicago, och hvilken före den sista valrörelsen, då han understödde Grants kandidatur, aldrig spelat en politisk rol. *Marinminister* blir William Hunt, född i Syd Carolina, men senare advokat i New-Orleans. Den nye *inrikesministern* Samuel I. Kirkwood är 68 år gammal, född i Maryland, men som senare utvandrade till Ohio och Iowa; han har trenne gånger valts till sistnämnda stats guvernör. *Generalpostmästare* blir Thomas James, 50 år gammal och som under de 8 sista åren varit postmästare i New-York. Den nye *attorney-general* (justitieminister) blir Wayne M'Veagh, 48 år gammal och framstående advokat från Philadelphia. Han var år 1870 amerikanskt sändebud i Konstantinopel, hör till de s. k. oafhängige republikanerne, oaktadt han är gift med senator Camerons syster, samt var en af de ifrigaste motståndarna till Grants kandidatur. James och den unge Lincoln höra till de ifrigaste anhängarna af den s. k. „senators-ringen“, allsmächtig under Grant och verksam för dens tredje återval, medan Blaine och M'Veagh tvärtom höra till samma „rings“ afgjorde motståndare.

Boers' karakter beskrifves af en engelsk korrespondent på följande sätt:

Kolonialboern är ett mycket vackert exemplar af ursprunglig mänsklighet. Han är af ett fredligt lynne, har stor vördnad för lagen, är from, gästfri, vänskaplig, en trogen äkta man, tillgifven fader och endast helt litet anti-engelsk. Han är nöjd med lifvet i ett tarligt hus, röker Kap-tobak, dricker kaffe, äter färsvansfett i stället för smör (som han sällan kan få) och anses vara rädd

honne nu sakta intill mig. Hon gjorde knappt något motstånd.

— Min lilla ljuftva fiende, jag menar, att jag älskar er. Och ni?

Nicolette svarade ej. Först efter något betänkande skakade hon nekande på hufvudet. Men under det hon gjorde detta, lade jag armen om hennes lif, och så kom det lilla motsträfviga hufvudet att ligga vid mitt bröst. Med fingret lyfte jag upp hakan och såg henne in i ögonen. Dessa kunde ej neka; de betraktade mig länge och innerligt, och under tiden började äfven läpparne att le. Då jag drog henne allt närmare och innerligare intill mig, slingrade sig hennes armar fast och kärleksfullt om sin hals, och vi kysstes för första gången, kysses många gånger och innerligt så som trolfölvade kyssas.

Då ryckte Nicolette plötsligt till i mina armar. Jag lyddes. Någon sjöng i trädgården. En manlig röst sjöng halfhögt marseljäsens.

Le jour de gloire est arrivé... ljöd det tydligt; derpå förlorade sig sången borta i trädgården.

Blodet steg mig åt hufvudet. — Det är François' röst! ropade jag, grep revolvern, öppnade fönstret och spände haven.

om sina pengar, dem han förvarar i läderstrumpor, dolda i sängen.

Ur pianisten Hans v. Bülow's lif berättar en tysk tidning: På den tiden då Adelina Patti pålagde göra årliga resor till säsongen i Petersburg stannade hon vanligen i Warschau för att der hvila åtminstone en natt. Naturligtvis sökte hon draga så mycket nytta som möjligt af denna enda natt, d. v. s. sofva duktigt, ty följande morgon reste man direkt till ryska hufvudstaden. En gång då den verldsbekända sångerskan hvilade i Warschau — det var en kall vinter, och konstnärinnan kände sig något illamående — väcktes hon redan kl. 6 på morgonen ur sin djupa sömn genom ett förfärligt musikaliskt övåsen. Hon gnuggade sig i ögonen, och då hon blef fullt vaken, hörde hon hur man i hennes granne på det fruktensvärdaste bearbetade ett piano. Det måste vara en kraftig hand som resade fram öfver tangenterna och kom hela omgifningen att darra. Olyckligtvis var det hvarken motiv ur de operor i hvilka hon firat så många triumfer eller ens ett njutbart adagio ur någon klassisk sonat som trängde till hennes öron och som måhända kunnat vagga henne i en ny sömn, utan de torraste skalor, än i dur, än i moll, som beröfvade henne åtminstone två timmars sömn. Den förtretade divan rådgjorde med sin dåvarande man, markis de Caux, om det oangenäma afbrottet. Alla i hotellet väcktes, och värden kallades in till primadonnan.

„Hvad är detta för en galning“, ropade Adelina, „som redan klockan sex på morgonen musicerar så förskräckligt?“

„Galningen är Hans v. Bülow“, svarade värden artigt.

„Så bed åtminstone herr v. Bülow att han uppskjuter sina öfningspar till morgon tills vi rest“, sade markisen.

Värden gick naturligtvis genast till pianisten och framförde damens klagomål. Bülow tycktes ej särdeles belåten med världens mellankomst och frågade:

„Hvad är det för en dam som är så känslig att hon icke tål höra en rent spelad skala?“

„Damen är ingen annan än Adelina Patti.“

Hans v. Bülow upphörde nu med sina öfningar, tog fram ett visittkort och sände det till divan. Hon besvarade artigheten på samma sätt, och innan tagets afgång hade två konstnärer af första rang gjort hvarandras personliga bekantskap.

Victor Hugo.

(Forts. fr. nr 28.)

Åren 1824 till 1830 är Victor Hugo så godt som uteslutande konstnär. Han sysslar nu föga eller intet med statliga eller religiösa eller sociala spörsmål; han börjar väl något skilja sig från rojalismen och tendera åt bonapartism, men hans intressen upptagas nästan uteslutande af hans stora skaldeverk och af den reform som han förbereder.

De gamla franskklassiska smakeglorna hade öfvervunnits öfver hela världen, men i sitt hemland, Frankrike, herskade de ännu. Trots alla revolutioner på öfriga områden, gälde inom litteraturen ännu altjämt de gamla traditionerna i all deras stehet, om också hos ett par skaldar — i främsta rummet madame de Staël och Chateaubriand — nyare, med den samtida tyska litteraturen beslägtade fenomen hade framträd.

Det var emellertid förbehållet en skara unge män, ledamöterna af det s. k. „Cénacle“ — män sådana som bröderna Deschamps, Charles Nodier, Alfred de Vigny, Sainte Beuve och främst af alla Victor Hugo som den nyromantiska rörelsen i Frankrike utgick. Redan i Victor

Borta under bönstänglarna sjöng det ännu.

Nicolette hängde sig med hela sin tyngd vid min arm och ropade bedjande: — Nej, det är icke François... det är min fars röst.

(Forts.)

Hugos „ballader“ och i hans romaner hade denna skolas tendenser tagit det starkaste uttryck. — „Företalet till dramen „Cromwell“ som utgafs 1827 utgör denna skolas stridsmanifest. Här utvecklas nämligen i motsats till den „klassiska“ stilen alla de romantiska fordringarne, hvilka visserligen hos Hugo taga en särskild färg af hans afgjorda böjelse för det groteska hvars rätt han proklamerar i motsats till „det sköna“, på samma gång skalden, trots sitt hat till alla system sjelf i alla sina dramer hyllar „kontrastens“ system eller uppställande af tvänne skarpt motsatta drag i karakteren.

Oaktadt sin ensidighet, ovetenskaplighet och något oroliga ordrikedom eger dock företalet till Cromwell en stor betydelse, ty i det samma kristalliserer sig samma kraf på natur, frihet från det gamla regeltränget, kärlek till Shakspeare och hans dramatik, som ett halfs sekel förut med större lärdom och större skarpsinne men väl med mindre skaldebegäring gjorts gällande af Lessing. Sjelfva dramen Cromwell var af föga betydelse i jämförelse med företalet, och utgjorde egentligen blott ett underligt, kaotiskt läsdrama.

Men den romantiska skolan ville äfven eröfra scenen. Alexander Dumas den äldre var den, som efter många chikaner och hinder slutligen lyckades att på den scen, der hittills Corneille och Racine fört spiran, få antaget ett romantiskt stycke, hans „Henrik III“, men nyromantikens egentliga sceniska batalj lererades i och med Victor Hugos *Hernani*, som uppfördes i dag för 51 år sedan eller den 26 febr. 1830. Victor Hugo hade först gjort ett försök med *Marion Delorme*, kanske hans bästa drama, som skildrade, huru en kysk kärlek uppstår hos en fallen kvinna; detta stycke hade först antagits på Theatre Français, men slutligen förbjuds af censuren, som, påverkad af regeringen, i skildringen af konung Ludvig XIII funnit farliga saker. Det var nära att *Hernani* rönt samma öde, men lyckligtvis lotsade den sig igenom skären och till de unge romantikernes förtjusning kom den till uppförande. Vi hafva förut (i en skizz öfver Sarah Bernhardt) haft tillfälle antyda detta dramas egendomliga historia. Här må blott nämnas, att sedan skalden utstått starka strider om uttrycken, med mademoiselle Mars, utförrinnan af donna Sols roll, som icke fann dem nog putsade och slickade, sedan han afstätt från den lejda „klacken“ och i stället skaffat sig en „klack“ af unge entusiaster — nyromantici af själ och hjerta — bland dem Theophile Gautier, som senare skildrar dessa literära stridsdagar, och sedan t. o. m. före representationen klassicitetens vänner visat sina känslor genomsatt att kasta gatsmuts på de excentriskt klädda långhåriga unge romantikerne, som stodo väntande många timmar utanför teatern, började en batalj mellan vännerna af den nya och gamla smaken, som sedan fortsattes hvar gång *Hernani* uppfördes. Det var ett stort artadt événement, som upprörde ej blott Paris utan hela Frankrike, och det i de mest skilda kretsar. Man duellerade på grund af menings-skilljaktigheter om *Hernani*, och en dragonkorporal i staden Vannes bestämde i sitt testamente, att han ville ha utsatt på sin grafsten det han „trodde på Victor Hugo“. Å andra sidan hotade styckets ovänner skalden med döden och han måste gå hem från teatern under bevakning.

„*Hernani* eller den kastilianska hederskänslan“, historien om en adelsinnad med en raffinerad hederskänsla utstyrd bandit, som är Karl den V:s rival om den sköna donna Sols kärlek, eger förvisso många fel både ur moralisk och ur ästetisk synpunkt, men den eger dock en underbar tjusningskraft som gör den till något af det mest melodiskt ljuftva, och tillika mest egendomligt gripande som den moderna scenen kan förete. I synnerhet den som haft lyckan höra Sarah Bernhardt tolka dessa strofer af oändlig väl-lust, skall aldrig förgåta den stor-tade lyrik som utgör detta dramas ädlaste skönhet.

Till dessa lyriska dikter sluta sig nu äfven ett par märkliga berättelser från denna tid. Den ena är *En lifdömds sista dagar*, i hvilken skalden med en stark målerisk kraft och i de skönaste ordalag skildrar de gräsliga lidandena före döden, beskriver fångtransporten, den lifdömdes sista toalett, mötet med hans lilla dotter, som icke känner igen honom. Skarpt framhåller skalden kontrasten emellan lifvets varma känslor och den vissa död, som den arme skall gå till mötes. Boken har en särskild betydelse såsom Victor Hugos första filantropiska skrift; diktens tendens emot dödsstraffet är nämligen tydlig.

(Forts.)

Telegram till petersburgska blad.

London, den 12 mars. Vid den församling som i dag ägde rum mellan de mest framstående medlemmarne af det konservativa partiet beslöts enhälligt: energisk opposition emot det på måndagen framställda förslag af Gladstone, hvar han hän-

visat på nödvändigheten af att ge-
nast nådsla om utgiftsbudgeten.

London, d. 12 mars aftonen. Vid
det nya som ägde rum i dag i Co
ventary valdes det konservativa Ea-
tons deputerade med 4011 röster
emot den liberale Shuttleworth, som
erhöll 3568.

Enligt meddelande från Reuters
bureau den 12 mars från Dunbar
skall ibland kolonisterna uti Oran-
gefristaten stor rörelse herska. Des-
sa vänta endast på en förevänd-
ning för att ansluta sig till boers
och betrakta med misstroende de
användande stora förstärkningarna
af britiska trupper. De tro sig der-
i se ett tecken att britiska regerin-
gen ämnar annektera fristaten.

Smäntiser och Hvarjehanda.

På en stor officiell soaré närmar sig
en herre en annan och säger: "Til-
låt mig, min herre, att trycka er
hand, så att det ser ut som jag åt-
minstone kände någon enda". "Myc-
ket gerna", svarar den andre, "jag
är alldeles i samma belägenhet".

Magnetismen i rättvisans tjänst.
I Warschau stulos för någon tid sedan
150,000 rubel från bankiren Lindaus kas-
sör, och det har hittills varit så väl hr
Lindaus som domaren en olöslig gåta på
hvad sätt och af hvem stölden är förför-
vad. Kassören Schwerkts utsagor äro näm-
ligen så oredliga att man på dem ej kan
grunda någon undersökning.

Hr Lindaus har nu ingifvit en ansökan
till kriminalrätten i Warschau om till-
stånd att låta den bekante danske mag-
netisören „professor“ Hansen komma till
Warschau. Han tror fullt och fast att
det skall lyckas Hansen att förmå Schwerk
till fullständig beklännelse så att hemlig-
heten kan afslöjas och L. få tillbaka sina
penningar. Man är mycket nyfiken att
få se om rätten skall bifalla hans ansö-
kan.

**Ladugårdsskötseln i Förenta Sta-
terna.** I Förenta staterna räknas
13 millioner kor som för sitt uppe-
hälle taga i anspråk 52 millioner
acres land och för hvilas ans och
skötsel 650,000 st. människor dag-
ligen sysselsättas. Uppskattar man
korna till 120 kr. pr st., de i och
för ladugårdsskötseln använda hä-
starne till 320 kr. pr st. och jorden
till 150 kr. pr acre samt vidare
tillägger minst 800 millioner kronor
för maskiner, redskap m. m.
som användas i ladugårds-
och mjölk-hushållningen, så finner man
att i denna gren af Förenta stater-
nas jordbruk är insatt ett kapital
som uppgår till den oerhörda sum-
man af inemot 9 milliarder kronor.
(Scientific Amerikan).

**Lösnumror af Wi-
borgs Tidning för-
säljas uti Herrar Clou-
berg & Cos och J. C. La-
gerspets' bokläder, å järn-
vägsstationen i Wiborg
samt i St Petersburg uti
J. I. Wallenius' bokhandel
(Малая Коповенная, d. N:o 5-7.)**

SAMMANTRÄDEN.

**Herrars delegare i Han-
delsföreningens i Wi-
borg understöds och pen-
sionsrättning** kallas till allmänt
sammansträde å stadens rådhus Onsdagen
den 16 innevarande Mars, kl. 5 e. m. för
att:
1:o) sig emellan välja två ledamöter i
direktionen i stället för Herrar A. Sape-
toff och W. Harling, hvilka äro i tur att
afgå; och
2:) mottaga direktionens redogörelse
för kassans förvaltning under sistlidet år
jemte revisorernas utlåtande äfvensom be-
sluta i fråga om decharge.
Wiborg den 12 Mars 1881.

Enligt uppdrag:
NILS PERÄNDER.

**Handels- och Fabriks-
föreningens i Wiborg
Herrars medlemmar** kallas till all-
mänt sammansträde å stadens rådhus On-
sdagen den 16 innevarande Mars kl. 5 e. m.,
för att emottaga fullmäktiges redogörelse
för kassaförvaltningen under sistför-
flutna år jemte revisorernas utlåtande der-
öfver äfvensom besluta i fråga om de-
charge. Wiborg den 12 Mars 1881.

Enligt uppdrag:
NILS PERÄNDER.

F. B. K:s Sångare!

Sångmöte i afton kl. 8.

Sångledaren.

Bolagsstämma.

**Herrars aktionärer i
Wiborgs Ångslups Ak-
tie Bolag** behagade Onsdagen
den 30 innevarande månad kl. 5 e.
m., sammantreda till ordinarie bo-
lagsstämma å Societetshuset här-
städes för att få del af revisorernas
granskning af fjolårets räkenskaper,
meddela direktionen decharge samt
öfverlägga och besluta om bolagets
öfriga angelägenheter.

Wiborg, i Mars 1881.

DIREKTIONEN.

**Wiborgs sockens röst-
berättigade medlem-
mar** sammankallas härmed till allmän
kommunalstämma, som hålles å Ri-
stimäki uti socknestugan Mån-
dagen den 21 dennes kl. 11 f. m. för att
öfverlägga och besluta angående följande
ärenden.

1:o. Johan Pällis anhållan om ersättning
för uppbrunnen egendom.

2:o. Granska utdraget ur upptäckslingen för
Wiborgs socken för år 1881.

Wiborg den 5 Mars 1881.

FR. THESLEFF

Ordf. i Kommunal stämman.

KUNGÖRELSE.

Medelst offentlig auktion, som ons-
dagen den tjugotredje (23) näst-
kommande Mars klockan 6 e. m. anstäl-
les inför Drätselkammaren, utbjudes till
den minstfördrande sopningen och ren-
görningen sommardag samt uppskottning-
en och jemmandet vintertid af denna
stads torg, kajer och gatulotter, under-
hållet af stadens vägalotter äfvensom töm-
mandet af smutsbrunnar å rådhusgården
och renhållningen af de publika asträde-
na, med undantag af det invid salutorget
befintliga, allt från den 13 nästkomman-
de Maj på så lång tid framåt och med
den fördelning af dessa göromål, som
vid auktionstillfället närmare bestämmas;
hvarom hugade spekulanter härigenom
underrättas. Wiborg, den 9 Mars 1881.

På Drätselkammarens vägnar:

KNUT PIPPING.

August Nybergh.

**Vikariatet till tolagsbok-
hållaretjensten** i denna stad
anslås härigenom ledigt att hos Drätsel-
kammaren skriftligen ansökas inom tre
veckor härefter, denne dag dock oräknad;
och böra ansökningsarna åtföljas af till
vederhäftigheten styrkt borgen för om-
händerhafvande medel till ett belopp af
åttatusen mark äfvensom af intyg att
sökanden äro mäktige svenska och fins-
ka språken.

Wiborg, den 2 Mars 1881.

På Drätselkammarens vägnar:

KNUT PIPPING.

C. E. Ahrenberg,

Ienlighet med Kejslerliga Senatens för-
ordnande den 8 i denna månad kom-
mer medelst offentlig auktion, som
fredagen den 22 instundande April klockan
tio på dagen anställles, såväl å detta
landskontor som ock å kronofogdekon-
toret i Kronoborgs härad, Lahdenpohja
holläger i Jaakimvaara, deri dock ej in-
begripne Siikalaks slobod och det ego-
område, som till sloboden skall afskiljas,
att uppå ett års arrende, räknadt från
midfastan år 1882 till samma tid år 1883
ånyo utbjudas; hvarom hugade speku-
lanter härigenom underrättas, med tillkän-
nagifvande att behörigen styrkta bor-
gesförbindelser för arrende vilkorens full-
görande skola vid auktionen allemnas
ifall afseende skall kunna hafvas å de
dervid gjorda anbuden, hvilka komma att
Kejslerliga Senatens pröfning underställas.
Wiborgs Landskontor den 25 Februari
CHR. OKER-BLOM.

Emil Helsingius.

Kommunens valberättigade medlem-
mar underrättas härmed till att
val af sju stadsfullmäktige kommer att
förrättas å Rådhuset inför Magistraten
Tisdagen den tjugunioende (29) i denna
månad emellan klockan tio och ett på
dagen, på sätt anslaget härom å Magi-
stratens anslagstafla närmare upptager.
Wiborgs Rådhus, den 1 Mars 1881.

På Magistratens vägnar:

J. G. HEINRICIUS.

Th. Aschan.

AUKTIONER.

Genom offentlig auktion, som här-
städes förrättas Onsdagen den 23
i denne månad från kl. 1/2 4 e. m., för-
säljes några aktier i **Salma ång-
fartygs-aktiebolag** samt dessutom
Urmakaren A. F. Sjöbergs konkursmassa
tillhörige mode- och handelsvaror,
ur af flere slag, möbel, hus-
gerådssaker samt linne- och
sängkläder m. m. Wiborgs auk-
tionskammare, den 11 Mars 1881.

ALFR. THOMÉ.

Onsdagen den 16 i månaden försäljes
härstädes från kl. 4 e. m. diverse
säng-, linne- och gångkläder samt Handels-
föreståndaren A. Gorelofs konkursmassa
tillhörige handelsvaror, färgstoffer och
färgvarnar m. m. Wiborg den 11 Mars 1881.

ALFR. THOMÉ.

GUMMI GALOSCHER

med bokstäfver i stort urval hos

P. Antonoff.

TILL SALU:

Ett mindre parti Nysilfver bordsknivar,
gafflar och skedar samt transcher- och bröd-
knivar med elffenbens och simplare skaft reali-
seras till billigt pris, hos
Gustaf Oldenburg.

I **JOH. WECKSELL's Hattbutik:**

Nytt sorteradt lager

Filt- & Siden-Hattar

för Herrar och Barn. Beställningar emottagas å nya
Hattar, hvilka göras alldeles passande för hufvudet medelst mätning med
en conformateur. — Äfven emottagas till reparation och färgning äldre
Hattar.

TILL SALU.

Godt Hö

i Gustafssons gård i Papula.

**Svarta handskar, och Vantar,
svarta rips, atlas och taf-
band, hos**

W. ETTINGER.

En medelstor landegendom,
ej långt ifrån Wiborg, till bil-
ligt pris och på förmånliga vil-
kor genom undertecknads

Advokat-Kontor i Wiborg.
(Ö.F.5,1 g. i v. 6) **A. J. NYMAN.**

Tammerforska bomullstyger &
garn till fabrikspriser. Klä-
den, Vadmal och Halfylle-
väfnader. Zephir-, Lama
och Mohaer-garn jemte Ka-
nava & nålar samt Hvita
fransar till rullgardiner, hos

S. Zweyberg.

Litt. D. N:o 10, 11 & 12.

Godt hö

å Pukinniemi egendom i Hiitola socken:
vanligt hårdvallshö till 1 *Fmp*. 25 *pk*.
pudet och *timothel*, pressadt, till 1 *Fmp*.
50 *pk*. pudet på Pukinniemi och 2 *Fmp*.
pudet i Wiborg. Beställningar emottagas
i Wiborg af J. W. Möller å jernvägssta-
tionen och å Pukinniemi af **Edv. von
Essen**, adr. Kexholm.

Havanna

CIGARRER,

hos **E. Bützow.**

Alexandersperspektivet N:o 3,
Holmstens gård.

CARTON,

hos **M. TICHANOFF.**

Commissionslager

af
P. C. Rettig & C:os
i ÅBO

prisbelönta tillverkningar

såsom Kardustoback, Ci-
garrer och Papyrosser till
fabrikspriser i parti hos

W. DIPPELL.

UTBJUDES HYRA.

Från den 1 Juni: 3 mindre rum med
eller utan kök samt stall och li-
der om så önskas Vaktorsgatan N:o 127.
ALEKSANDROFF.

2 å 3 rum och kök, med tambur
och utgång till gata, samt bad-
hus. Wiborgska förstaden, Richardsgatan
18, hos Kapten **ÖHMÄN**
(Ö F 6, å r. 4 r.)

Från d. 1 Juni: 5 rum med kök, varm tam-
bur, skafferier kallare och vedrum, hvarom
närmare hos **GEORG PALMROTH.**

Från den 1 Juni: 2 rum och kök
samt 4 rum och kök hos
N. G. Nilsson.
Vaktorsgatan N:o 68.

Från 1 Juni: Ett kvarter, bestående
af 3 rum och kök, hos
A. Albrecht.
Nystaden, Torkelsgatan 7.

Från 1 Juni: Ett kvarter, bestående af
4 rum och kök i St Petersburgska
förstaden invid röda brunstorget. Närmare
härom med **E. Thessén.**
Pantsariaks.

Ifrån den 1 Juni:

4 rum och kök. Närmare hos
Ed. Dippell.

Från 1sta Juni: ett kvarter af 5 rum,
kök, lider och kallare. Huset N:o
138 i Wiborgska förstaden.

C 1 Юня отдается въ аренду квартира:
5 комнатъ, кухня, сарай и погребеъ.
Домъ № 138 на Выборгскомъ форштадъ.

Ifrån den 1 nästkommande Juni uthyres:
En större sal, med eller utan ved
och vatten i undertecknads gård i St Pe-
tersburgska förstaden.

C. E. AHRENBURG,

v. Häradshöfding.

Från den 1 Juni: en våning, bestående
af 3 rum, tambur, kök,
kökskammare, tvättstuga
och nödiga uthus i gården N:o 67 inom f. d.
fästningen. **Oskar Sallmén.**

Från den 1 Juni: Ett kvarter, bestående
af 4 rum, kök, skafferier
och vedlådor i gården N:o 124 i St. Pe-
tersburgska förstaden vid Røda brunstorget;
närmare underrättelser meddelas i tvätt-
inrättningen på stället hos fru Svensson.

ÅSTUNDAS HYRA.

**Helst från 1:sta Maj:
En gård eller ett större
kvarter inom f. d. fäst-
ningen eller Nystaden.
Närmare öfverenskom-
melse å Hotel Imatra.**

TJENSTSÖKANDE.

En kunnig köksa söker sig plats
nu genast. Svar afväntas i Söder-
bergs gård i Nystaden till polisen Leva-
nen.

I TJENST ÅSTUNDAS.

En snygg och i sin syssla kunnig,
ryska talande tjensteflicka, samt
medelålders barnsköterska, begge med
goda bevis, kunna erhålla plat- nu ge-
nast hos **N. Erber,**
Konsul Dippels gård.

DIVERSE.

En skicklig och pålitlig koppar-
slagare erhåller genast anställ-
ning hos Åbo Mekaniska Verk-
stads aktiebolag. Flerårig praktik
i mekanisk verkstad är nödvändig.
(Å U 3,7)

Önskas låna

5,500 mark emot inteckning och sä-
ker fyllnadsborgen. Närmare gesom un-
dertecknads

Advokat-Kontor i Wiborg.
(Ö.F.5,1 g. i v. 7) **A. J. NYMAN.**

Bemärk!

Af förekomsten anledning varda de, som
till närvarande tid haft kredit å Hotel
Phoenix, vänligen anmodade, att, vid äfven-
tyr af genast påföljande lagsökning, före
den 15 instundande April träda i slutliqvid
med mig. Wiborg, den 14 Mars 1881.
(Ö.F.3,9) **E. W. Pelander,**

Tillfölje af senaste Bolagsstämmo-
beslut inlöses 117 stycken ak-
tior å 75 % af bolaget och kunna
de aktionärer som till detta pris
vilja föryttra sina aktier hos under-
tecknad inom utgången af denna
månad skriftligen derom anmäla,
och kommer, såvida ett större antal
aktier än här ofvanupptagna 117
stycken skulle anmälas, inlösen att
ske pro rata.

Wiborg den 11 Mars 1881.

F. Michelsson.

**Undertecknad
Commers-Brandförsäkrings-
bolagets**

befullmäktigade Generalagent i Fin-
land afslutar försäkringar emot för-
mänliga vilkor. I händelse af tvist
underkastar sig bolaget landets lag
och författningar.

M. Tichanoff.

Nordiska Aktiebanken

för **HANDEL** och **INDUSTRI.**

Ryskt Sedelmynt

säljes och köpes å bankens cen-
tralkontor.

Liförsäkrings aktiebolaget

Nordstjernen

upptager försäkringar genom
F. Helsingius.

Försäkrings-Aktiebolaget Kaleva

meddelar liförsäkringar på lifs-
tid och under bestämdt antal år
samt försäkring af öfverlevelse-
räntor, lifräntor och utstyrsel-
kapitaler. Prospekter m. m.
erhållas genom

K. Westerling och Carl Borenius.

The Northern

Assurance Company
Försäkringsällskap för Eld och Lif
i London och Aberdeen,
stiftadt år 1836,

stadfästadt genom särskild Parlamentsakt.
Grundfond P. St. **3,000,000**
Reservfonden **1,490,000**
P. St. **4,490,000**

motsvarande öfver

112,255,000 F. Mark,

Årlig inkomst circa P. St. 600,000=
15,000,000 F. mk afslutar försäkringar å
Lif med eller utan andel i bolagets vinst.
Lifräntor och Ustyrselkapitaler
för barn, betalbara vid viss ålder,
samt emot all skada förorsakad genom
Brand och Explosion af ånga
eller ysgas å byggnader, lösegendom,
varulager, trävarulager, tjära, beck, ång-
och vattensågar, qvarnar, tryckerier, gas-
verk, glasbruk, jernbruk, tegelbruk, olje-
bruk, pappersbruk, sockerbruk, mekaniska
verkstäder, fartyg såväl under byggnad
som i hamn, apotek, brännvins- och sprit-
lager, fabriker etc. etc. till billiga
premier.

I och för försäkringar uti Northern Assu-
rance Company erhållas upplysningar, pro-
spekter och anmälningsblanketter hos

Lydecken & Harling.

FÖRLORADT.

En skinnkrage förlorades se-
naste Onsdag aften på färd öfver
isen från staden till Petersburgska första-
den. Den hederlige upphittaren torde
aflemna den i detta blads tryckeri.
(Ö.F.15)

F. B. K:s

Läsasal (i Hartbergs gård i Peters-
burgska först.) hålles öppet för kårens
medlemmar alla helgdagar från kl. 1—10
och söknedagar från kl. 7—10 e. m.

F. B. K:s

Lånebibliothek hålles öppet för
kårens medlemmar hvarje Onsdag och
Lördag aften kl. 8—9.
Bibliothekarien.

Tisdagen d. 15 mars. Stünkell, F., Ch.
Onsdagen „ 16 „ Akkanen, A., S. K.

Wiborg, A. N. Zilliacci tryckeri 1881.